

๖๖

พุทธบริษัท ๔

ต้องเป็นหนึ่งเดียวกัน

หลวงพ่อดันอยู่เรื่อย ๆ ว่า สักวันหนึ่งพุทธบริษัท ๔
ทั่วโลกจะรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน โดยเริ่มต้นจากใน
ประเทศไทยของเราก่อน แล้วก็ค่อย ๆ ขยายกันไป อยาก
ให้รวมกันได้จริงๆ

คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะยั่งยืน หรือจะ
ล่มสลายก็ขึ้นอยู่กับพุทธบริษัท ๔ ไม่ใช่ใครหรอก คนอื่น
ยังทีหลัง ถ้าภายในยังไม่เข้มแข็งอะไรมาปะทะนิดเดียวมัน
ก็พังได้

หลวงพ่อดีดยาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า
กว่าพระองค์จะไปเอาความรู้นี้ได้ต้องสั่งสมบ่มบารมีกัน
มายาวนาน ตั้งแต่คิดในใจ เปล่งวาจา ได้รับพุทธพยากรณ์
อย่างน้อยก็ต้อง ๒๐ อสงไขยกับอีกแสนมหากัป ถึงจะไป
ค้นความรู้นี้ได้ด้วยพระองค์เอง เพราะว่าพญามารเขา
บดบังนัก

บารมี ๓๐ ทศ ต้องเต็มเปี่ยมบริบูรณ์ เขาถึงกันไม่อยู่ บังไม่อยู่ แล้วถึงได้ค้นพบความรู้เหล่านี้มาแก้ไขตัวเอง กระทั่งหลุดพ้นจากการเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามาร แล้ว อาศัยมหากรุณาของท่าน นำความรู้มาถ่ายทอดแก่นุญชย์ และเทวดาทั้งหลายจะได้หลุดพ้นตามท่านไปด้วย

การตกเป็นบ่าวเป็นทาสของพญามารนั้น อันตราย มาก ชีวิตในสังสารวัฏอันตรายมาก ๆ อันตรายตรงที่ตกไป ในอบาย หรือแม้แต่เป็นมนุษย์ก็ลำบาก ทุกข์เข็ญ ทำอะไรก็ ไม่ได้ดังใจเท่าไร เผลอพลาดพลั้งลงไปอบายอีกแล้ว เพราะ ฉะนั้นคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จึงควรจะอยู่ยัง ยืนยงคู่โลกกันตลอดไป

เท่าที่เราศึกษาประวัติของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระองค์ก่อนๆ ก็อยู่กันได้ชั่วคราวชั่วคราว บางพระองค์ก็ ยาวนาน บางพระองค์ก็ช่วงสั้น หลักละหลายพันปีบ้าง หมื่นปี บ้าง หลายหมื่นปีบ้าง แล้วก็หมุนวนย้อนกลับไปทางเดิม อีกแล้ว เป็นอย่างนี้อยู่ตลอดเวลา

ในยุคที่เราเกิด เราเกิดเพื่อการนี้แหละ นอกจาก มาเพื่อสั่งสมบุญบารมีของเราแล้ว ก็มาช่วยกันพยุพระพุทธร ศาสนาเอาไว้ให้กับผู้ที่มาภายหลังกันต่อไป แล้วเราก็ อาศัยเป็นทางผ่านสร้างบารมีไปสู่ที่สุดแห่งธรรมด้วย

เพราะฉะนั้น ในยุคของเรา เราจะต้องทำให้พุทธบริษัท ทั้ง ๔ แข็งแรงให้ได้ ก็พูดออกไปเรื่อย ๆ สักวันหนึ่งก็คงจะเป็นไปอย่างนั้น ทีนี้ถ้าหากไม่มีใครพูดบ้าง เดียวก็จะปล่อยปละละเลย จะชะล่าใจกันเกินไปว่า อ้อ พุทธบริษัท ๔ คงรู้จักแล้วมั้ง คือ ถ้ารู้แล้วมันจะต้องเข้มแข็ง แต่บัดนี้เราเห็นแล้วว่า ไม่ใช่อย่างนั้น ตอนนี้เรายังต่างคนต่างอยู่ ต่างคนต่างทำ

พระกัมมโฆมา เดียวนี้โฆมาไม่ให้ความเคารพนับถือ พระเลย ไม่ให้ความสำคัญเลย โฆมกัมมอพระว่า โอ เราอยากได้บุญ อยากจะเจอเนื่อนานบุญ อายุพระพุทธศาสนา อยากฟังคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แต่เข้าวัดก็ไม่ได้อะไรเลย ก็เลยไม่อยากเข้าวัด อยากอยู่ที่บ้าน ใส่บาตร หรือถวายสังฆทานพอเป็นธรรมเนียมปฏิบัติเท่านั้นเอง ตอนนี้ต่างก็มองซึ่งกันและกันอย่างนี้ ซึ่งเป็นสัญญาณอันตรายอย่างยิ่ง

ทีนี้เราจะให้ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งปรับ มันไม่ได้หรอก ก็ต้องปรับกันทั้งหมดนั่นแหละ ทั้งพุทธบริษัท ๔ ภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา เราจะต้องปรับด้วยกัน คือ พระก็ปรับในส่วนของเรา ให้มันสมบูรณ์ตามมโนปณิธานที่เราได้ตั้งใจเอาไว้ว่า จะบวชเพื่อทำพระนิพพานให้แจ้ง สลัดตนให้พ้นจากทุกข์ คิดแค่นี้แล้วก็ตั้งใจปฏิบัติ แม้ยังไม่ได้เป็นพระอรหันต์ ก็ยังเข้าข่ายแห่งความเป็นเนื่อนานบุญ และ

อายุพระศาสนา แล้วศึกษาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อสอนตนเองแล้วก็สอนโยมด้วย

ส่วนโยมก็ปรับปรุงตัว คือ เราต้องไปทำนุบำรุง พระพุทธศาสนา ให้กำลังแก่ภิกษุสามเณรในการประพฤติ ธรรม ในการศึกษาเล่าเรียนคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า แล้วเวลาเข้าวัด ไปตามธรรมะท่านเถิด อย่าไปตามอย่างอื่น เลย เท่ากับเรากระตุ้นท่านทางอ้อม คือ ถ้าพระโดนโยมถาม ก็ต้องไปศึกษา แม้วันนี้ตอบไม่ได้ ก็บอกกับโยมว่า ขอเลื่อน ไปวันพระหน้า เดี่ยวท่านก็จะชวนขายเอง

ถ้าไปเจอบางรูปบอกเทศน์ไม่เป็น เราก็ต้องเชียร์ท่าน นักก็พียงต้องการกองเชียร์ พระก็เหมือนกัน โยมต้องไป เชียร์ท่าน ถ้าท่านบอกว่า เทศน์ไม่เป็น บอกเชื้อมือ เชื้อมัน เชื้อใจ บอكمองโหงวเฮ้งแล้วไม่ผิดพลาด หากำพูดไปเชียร์ๆ หยอดๆ หน่อย พระก็อดิตถุหัสถ์นั้นแหละ ไปเชียร์หน่อย ชมหน่อย เดี่ยวก็ยิ้มแฉ่งแทบปริ

พอพระท่านเทศน์ โยมต้องตั้งใจฟัง ก็จะได้อันสงส์ เคารพในธรรม แม้ท่านอาจพูดผิดบ้าง ก็อย่าเพิ่งไปเตือน ให้โอกาสท่านพูดไป เราก็จะมีอันสงส์ เราจะได้โอกาสใน ทุกหนทุกแห่ง แม้บางครั้งเราพลาดพลั้ง ก็จะไม่มีการทำให้ เราหน้าแตก ไม่สบายใจ เขาจะให้กำลังใจเรา อย่างน้อยก็นั่ง

เฉยๆ แล้วเราจะได้รับเกียรติ ได้รับการยกย่องในทุกสถานที่
ในทุกสมาคม

เห็นไหมว่า ทางมาแห่งบุญที่ไม่ต้องเสียเงินมีตั้งหลาย
วิธี นี่เป็นคุณธรรมภายในของเรา ที่เราให้ความเคารพใน
ธรรม

เมื่อโยมตั้งใจฟังธรรม พระก็ตั้งใจเทศน์ แล้วต่อไปพระ
ท่านจะค่อยๆ พัฒนาไปเรื่อยๆ เมื่อมีจุดเริ่มต้น เมื่อสองเรา
พระกับโยมต่างเกื้อกูลกันอย่างนี้ พุทธบริษัท ๔ ก็เข้มแข็ง

เวลาเข้าวัดไหน พุทธไปเรื่อย ๆ นะว่า **“พุทธบริษัท ๔
ต้องเป็นหนึ่งเดียวกัน เหมือนดวงตะวันที่มีดวงเดียว”**
อย่าต่างคนต่างทำ พุทธไปนะลูกนะ ต้องพุทธ ถ้าเราไปพุทธ วัน
หลังเดียวพระท่านก็ไปพุทเอง พอเจอโยมคนใหม่มาก็พูดว่า
เราพุทธบริษัท ๔ ต้องเป็นหนึ่งเดียวกัน เหมือนดวงตะวันที่มี
ดวงเดียว เอาอย่างนี้ก่อนนะ

แล้วถ้าอยากจะให้พระท่านเรียบร้อย โยมต้องเรียบร้อย
ก่อน เราไปถึง เราก็ต้องเรียบร้อย กราบให้เป็น ไหว้ให้
เป็น คุยกับพระให้เป็น พอท่านเห็นเราเรียบร้อย ท่านก็
ต้องปรับปรุงตัวท่าน แล้วถ้าพระเรียบร้อย โยมมาใหม่ๆ
ทะเล่อทะล่ามา เดี่ยวเรียบร้อยตาม พุทธบริษัท ๔ ต่างก็
เกื้อกูลกันอย่างนี้ หลวงพ่อมีความเห็นอย่างนี้ละ

ทุกวันพระเราก็ไปทำอย่างนี้ แล้วมีทางใดเป็นทาง
มาแห่งบุญ เราก็ไปชวนขายเถิด จัดระเบียบรองเท้าให้ดี
ปิดกวาดเสนาสนะ ให้อารามนั้นเป็นบุญสถานเหมาะสม
เป็นที่ประดิษฐานพระรัตนตรัย ถ้าวัดวาอารามสะอาด เราไป
ช่วยกันทำความสะอาด พระเณรท่านจะดูดยาไม่ได้หรอก
เดี่ยวท่านก็ทำ แต่ว่าพระเณรอยู่ในวัดมีเพียงไม่กี่รูป วัด
ก็กว้าง กว้างก็เพื่อพวกเรานั้นแหละ เพราะฉะนั้นญาติโยม
อยู่ข้างวัด ต้องไปช่วยกันทำ ต่างก็เอากุลกันอย่างนี้ เราก็จะ
ได้สิ่งดี ๆ เกิดขึ้น

การไปปิดกวาดลานวัด หรือทำความสะอาดต่างๆ ไม่ใช่เป็นงานชั้นต่ำนะ เป็นงานชั้นสูง เป็นทางมาแห่งบุญของเรา ร่างกายก็แข็งแรง ไปแล้วก็ถือโอกาสปฏิบัติธรรม ถ้าพระท่านไม่นั่งสมาธิ เราก็นั่งของเราไป ถ้าท่านเห็นเรานั่งเดี่ยวท่านก็ฟัดขึ้นมา เดี่ยวท่านก็นั่ง เราต่างเกื้อกูลซึ่งกันและกัน อย่าคิดว่า มันเป็นเรื่องเล็กๆ

ถ้าหากพุทธบริษัท ๔ พระภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกาได้ตั้งใจปฏิบัติธรรม สิ่งดีๆ ก็จะเกิดขึ้นกับพระศาสนา การศึกษาคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็จะขยายวงกว้างขึ้น การเชื่อเรื่องกฎแห่งกรรมก็มากขึ้น พระก็มั่นใจในการยืนยันว่า กฎแห่งกรรมมีจริง ทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว โยมเชื่อพระ หิริโอตตปัสสะก็เกิดขึ้น ความละอายต่อการทำบาป กับเกรงกลัวต่อผลของบาปเกิดขึ้น สังคมก็อยู่เย็นเป็นสุข ค่อยๆ ขยายกันไปอย่างนี้

เพราะฉะนั้น อย่าดูเบาว่า วันพระเป็นเรื่องเล็กๆ เป็นเรื่องสำคัญ เป็นวันที่พุทธบริษัท ๔ จะต้องมารวมกันเป็นหนึ่งเดียวกัน ดังนั้นวันพระใครอยู่ใกล้วัดไหนก็ไปช่วยทำนุบำรุงวัดนั้น แล้วอย่าลืมทำตามหลักวิชาอย่างที่กล่าวไว้ละ

๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

